

noční neděli předcházejí tři dny, které symbolicky zaznamenávají události křesťanského příběhu zrady a zázraku:

Zelený čtvrtek představuje den, kdy Ježíše zradil přítel, který s ním krátce předtím seděl u stolu při – poslední večeři Páně. Na Velký pátek byl Ježíš ukřižován.

Během Bílé soboty věřící rozjímají, po velkém smutku se blíží Velikonoční noc a s ní Kristovo vzkříšení.

Kristus vstal z mrtvých v neděli za svítání. Velikonoční neděli je vyhrazena sváteční hostina, Boží hod velikonoční.

Velikonoční pondělí je již dnem veselých lidových oslav a hodování, svátkem jara, znovu se probouzející přírody, naděje na dobrý hospodářský rok, dobrou úrodu, zdravý a šťastný život.

Převzato z internetu

Od března začnou naše pravidelná setkání jak je naznačeno v programu rád bych vás povzbudil k účasti na těchto akcích, která mají sloužit pro naše duchovní povzbuzení a získání nové naděje.

Den	Modlitby v kostele	Další program	Hodina
První středa	MS 17.00	Adorace	17.30
Druhá středa	MS 17.00	Biblická hodina	18.00
Třetí Středa	MS 17.00	Adorace	17.30
Čtvrtá středa	MS 17.00	Biblická hodina	18.00
První pátek	MS 17.00	Spol. živého růžence	18.00
Druhý pátek	MS 17.00	Setkání ministrantů	15.00
Třetí pátek	MS 17.00	Setkání Rodin	20.00
Čtvrtý pátek	MS 17.00	Setkání biřmovanců a mládeže	18.00

Vydává ŘKF Mladá Vožice, Morávko n.ám. 21, 391 43

email: faravozice@seznam.cz Tel. 731 402 979

Náklad 300 kusů; Neprodejné; březen-duben

Doporučený příspěvek na 1 číslo cca 4,-Kč

FARNÍ ZPRAVODAJ MLADOVOŽICKA č.1

Měsíčník farností – Postní doba

Mladá Vožice

Nová Ves

Šebířov

Smilovy Hory

Vrcholtovice

Hlasivo

Farní ples Leden 2012

Tříkrálová sbírka Leden 2012

Karneval skončil

Karnevalovým průvodem jsme se rozloučili s obdobím, které bezprostředně předchází postní době. Slovo Karneval je složenina dvou slov a v překladu znamená (dát masu vale= postit se), to je přerušit čas hojnosti a na určitý čas si něco odříct. Ve světě se tato slavnost slaví okázalými průvody s maskami, které jsou nejen zdrojem zábavy, ale mají zakrýt skutečnou lidskou identitu. V životě hrajeme celou řadu rolí (otec, matka, dítě, mladý člověk..) a tomu odpovídají i různé masky, které si čas od času nasazujeme, aby zakryly naší skutečnou tvář.

Postní doba nás má přivést k tomu, abychom hráli svoji roli podle pravdy a neutíkali do virtuálního světa pseudohodnot. Jak říká název

nejedná se o skutečnou hodnotu, ale o její náhražku. Podobně jako za své peníze požadujeme kvalitní zboží a odmítáme náhražky stejně tomu má být v našem duchovním životě.

Postit se to neznamena jen změnit jídelníček nebo omezit návštěvu místní restaurace. Půst v širším chápání nás má vést ke změně života a to ve třech důležitých rovinách.

- 1) Nové uchopení vztahu mezi mnou a Tvůrcem. Znamená to najít si víc času než je obvyklé na meditaci nebo četbu Písma. Podobně jako v rodinném životě dávám milované osobě znát, že mě na ní záleží a že si jí vážím, stejně tak je to i v duchovním životě. Bez víry a modlitby není možné růst v Ježíšově škole.
- 2) Druhou rovinou je prohloubení vztahu s bližními. Dnes je moderní konzumní způsob života, který se promítá téměř do všech jeho oblastí. Zatímco dospělí tráví víc času u televize, děti je rychle dostihují hrou na počítačích. Může se stát, že členové rodiny spolu sice mluví ale nenaslouchají si. Jeden druhému něco říká, ale ten žije ve virtuálním neskutečném světě.
- 3) Poslední důležitou rovinou je vztah k sobě samému. Každý pohled do zrcadla nás vede k nastolení harmonie našeho zevnějšku. Pokud se nám na nás samých něco nelíbí snažíme se to odstranit. Bohužel skvrny na našem jednání nejsou viditelné a přece nás viditelně poškozují. Na veřejnosti se nemluví o hříchu, protože prý neexistuje. Pokud dojde k nějakému pochybení nastupují omluvy, výmluvy, případně se dává vina druhým. Postní doba nás vede k přímosti, čestnosti a poctivosti našeho jednání. Protože ještě máme čas, můžeme napravit to co napravit lze. Je to nová příležitost k přehodnocení našeho života a k vytvoření správného hodnotového žebříčku.

P. Jaroslav

Milí přátelé, mám pro nás nabídku malého postního předsevzetí. Předsevzetí nejsou pro podávání výkonů nebo snad pro sebetryznění, ale předsevzetí jsou určitá před sebe vzetí, něco hodnotného, dobrého co dáme před sebe, směřujeme k tomu, rosteme tak a stáváme se lepšími. A my lidé věřící toto děláme zejména ve vztahu k Bohu a lidem.

Jsme denně svědky různých více či méně drastických zpráv. Víím o několika lidech, kteří zrušili televizi, protože se jim přičilo sedět doma v pohodlí, případně s nějakým dobrým soustem v ústech a sledovat jak druzí trpí. A s hrůzou zjistili, že si na to zvykají. Nevyzývám k plošnému odstavení televizí, ale co bychom mohli my, zdánlivě bezmocní vůči zlu, udělat, je modlitba. Ano, modlíme se. Ale já mám na mysli bezprostřední reakci třeba při televizních novinách nebo při nějakém zlu nebo trápení, o kterém jsem se právě dozvěděl v tisku. Ani si nikdo z přítomných nemusí všimnout, že se modlíme. Stačí krátká věta, několik slov pronesených v duchu. Např. Pane, smiluj se! Nebo: Odpusť a pomoz Bože! Jistě nás v danou chvíli napadnou příhodná slova. Opakovaná zkušenost, ne jenom světců, je, že modlitbou a postem se dá přivolat Boží milosrdenství, které je tak mocné, že může zabránit dokonce i válkám. Takový můžeme mít velký vliv na utrpení druhých!

A když si toto po určitém úsilí osvojíme, rozšíříme tyto modlitby třeba zrovna v obchodě za unavenou prodavačku, za někoho, kdo má právě problém a nadává, když uslyšíme sanitku nebo hasiče atd., a nebudeme mít jenom dobrý pocit, že pouze nepřihlížíme, ale budeme mnohdy i svědky nečekaných změn díky Božímu působení. A tato poznaná radost nás bude mít k tomu, že si později ani nebudeme umět představit takto druhým nesloužit. Chce to jen důvěru a vytrvalost. A především opravdu začít. Říká se, že hroby jsou plné dobrých úmyslů, které se nikdy neuskutečnily.

Radek

Boží hod velikonoční se slaví první neděli po prvním jarním úplňku. Vrcholí jím nejvýznamnější křesťanské svátky, připomínající poslední večeři, zatčení, umučení a vzkříšení Ježíše Krista. Veliko-